

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει δείξει το ΚΚΕ για την «εύρυθμη λειτουργία» της ΔΙΔΕ Πειραιά, όπως αναφέρεται σε σχετική ερώτηση προς τον υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού που κατέθεσαν οι βουλευτές του ΚΚΕ Νίκος Αμπατιέλος, Διαμάντω Μανωλάκου, Γιάννης Γκικόκας, Βιβή Δάγκα, Σεμίνα Διγενή, Λιάνα Κανέλλη, Χρήστος Κατσώτης, Αφροδίτη Κτενά, Χρήστος Τσοκάνης.

Πολύ σωστά επισημαίνεται στη σχετική ερώτηση η ανάγκη «για να προσληφθεί στη ΔΙΔΕ Πειραιά όλο το απαραίτητο διοικητικό προσωπικό», όπως επίσης «ο απίστευτος φόρτος εργασίας είναι ένας εκρηκτικός συνδυασμός που έχει φέρει τους/ις εργαζόμενους/ες στα όρια της αντοχής τους. Αντιμετωπίζονται ως εργαζόμενοι Β' κατηγορίας, χωρίς δικαιώματα.»

Ωστόσο εντύπωση, ίσως, προκαλεί ότι ένα αριστερό ή κομμουνιστικό, όπως λέγεται κόμμα, υπερασπίζεται την «εύρυθμη λειτουργία» της ΔΙΔΕ Πειραιά. Βέβαια είναι γνωστή η οικονομίστικη αντίληψη που έχει το ΚΚΕ για τους θεσμούς της καπιταλιστικής κοινωνίας συνολικά υποβαθμίζοντας την **ιδεολογική και ταξική λειτουργία τους**. Οι **θεσμοί**, όπως γνωρίζουν ακόμα και οι νεοεισαχθέντες φοιτητές των κοινωνικών και πολιτικών επιστημών έχουν συγκεκριμένη ιδεολογική και ταξική λειτουργία. Ειδικότερα **η εκπαίδευση δεν είναι ένας ουδέτερος θεσμός υπεράνω τάξεων** που λειτουργεί για να μαθαίνουν όλα τα παιδιά γράμματα προς το συμφέρον όλων των τάξεων και στρωμάτων. Η εκπαίδευση ως θεσμός λειτουργεί ως **μηχανισμός διευρυμένης αναπαραγωγής των κοινωνικών ανισοτήτων και εγχάραξης της ιδεολογίας της κυρίαρχης τάξης**. Με άλλα λόγια η εκπαίδευση παραμένει αλυσοδεμένη στο άρμα της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των κυρίαρχων τάξεων υπό τον κεντρικό έλεγχο της κυβερνητικής εξουσίας.

Ειδικότερα ο διοικητικός μηχανισμός της εκπαίδευσης χαρακτηρίζεται από την πυραμιδοειδή ιεραρχική κλιμάκωση των επιπέδων εξουσίας και τον συγκεντρωτισμό στην κορυφή της ιεραρχίας με σκοπό την υλοποίηση της εκπαιδευτικής πολιτικής και την χειραγώγηση - πειθάρχηση εκπαιδευτικών και μαθητών. Αυτό το πετυχαίνει ενισχύοντας - μεταξύ άλλων - το συγκεντρωτισμό και τις ιεραρχικές σχέσεις, με στόχο την υποταγή των εκπαιδευτικών ως υπαλλήλων ιδεολογίας στους ιεραρχικά ανώτερους. Πιο απλά, επιδιώκει να ενισχύσει τα δημοσιοϋπαλληλικά χαρακτηριστικά του ρόλου των εκπαιδευτικών, μετατρέποντάς τους σε άβουλους δημόσιους υπάλληλους.

Και αν αυτά φαίνονται «**θεωρητικά**» ή «**ιδεολογικά**», ας έρθουμε σε πιο «**πρακτικά**» θέματα. Η ΔΙΔΕ Πειραιά και γενικότερα ο διοικητικός μηχανισμός της εκπαίδευσης έχουν μετατραπεί σε «**βιομηχανία διώξεων**» των εκπαιδευτικών **με εξαιρετικά «εύρυθμη λειτουργία**» στο πλαίσιο του συστήματος που έχει στόχο να κονιορτοποιήσει συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες μετατρέποντας το δημόσιο σχολείο δε νεκροταφείο δικαιωμάτων. Ο διοικητικός μηχανισμός της εκπαίδευσης και τα στελέχη του υλοποιούν την κυβερνητική πολιτική υιοθετώντας τις αντιδραστικές πρακτικές του εκφοβισμού, της τρομοκράτησης και των **απειλών και της ποινικοποίησης των αγώνων**, με τα χουντικής κοπής μέτρα των πειθαρχικών διώξεων των συνδικαλιστών και των απεργών συναδέλφων, με τις αγωγές εναντίον των συνδικαλιστικών οργάνων κλπ.

Παράλληλα ο **νεοδοσιολογισμός** στην εκπαίδευση εκφράζεται από στελέχη του διοικητικού μηχανισμού. Στελέχη που **πρωτοστατούν στις διώξεις** των εκπαιδευτικών λειτουργούν ως κοινοί χαφιέδες **καρφώνοντας** εκπαιδευτικούς και συνδικαλιστές **για δημοσιεύσεις, για τοποθετήσεις** τους σε συνδικαλιστικά όργανα ή ακόμα και για ό, τι έχουν γράψει και σε **κλειστές ομάδες** Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης. Στελέχη που στήνουν κατηγορίες και σκευωρίες, για εκπαιδευτικούς που δε συμμορφώνονται με τις διαδικασίες **αξιολόγησης** και υλοποιούν τις αποφάσεις των συνδικάτων για αντίσταση στην αξιολόγηση. Στελέχη που ως ανακριτές στις διώξεις των εκπαιδευτικών μάς γυρίζουν δεκαετίες πίσω στις πιο μαύρες εποχές με σκευωρίες και ανακρίσεις σύμφωνα με χουντικά πρότυπα.

Μάλιστα στη συγκεκριμένη ερώτηση που κατέθεσαν οι βουλευτές του ΚΚΕ αναφέρονται σε εντολές που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι/ες «προερχόμενες από την Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής και το Υπουργείο Παιδείας». **Καμιά αναφορά για τον ΔΙΔΕ Πειραιά** σαν να μην είναι αυτός που παίρνει αποφάσεις υλοποιώντας την αυταρχική και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Να θυμίσουμε μόνο ότι μόλις τις προηγούμενες μέρες ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Κυθήρων σε σχετική ανακοίνωση αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Η Διεύθυνση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά εκπροσωπούμενη από τον ίδιο το Διευθυντή κ Αναστασόπουλο στα Κύθηρα και ενώ ισχυριζόταν πως η παρουσία του είχε μοναδικό σκοπό την εξομάλυνση της κατάστασης και την οριστική επίλυση του προβλήματος που αντιμετωπίζει το σχολείο των Κυθήρων με τις πρωτοφανείς ελλείψεις καθηγητών, πράττει καταχρηστικά εις βάρος των εκπαιδευτικών και επιτίθεται με επιβολή κυρώσεων. Συγκεκριμένα, επιμένει πως τα στοιχεία που του έχουν κατατεθεί έως σήμερα είναι ψευδή και μιλάει για προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων από το ΔΣ, απειλώντας σε δημόσιο χώρο με αγωγές και παραπομπή σε Εισαγγελέα, όλους τους γονείς που απλά εξέφρασαν τα αυτονόητα.»

Για το **κρεσέντο αυταρχισμού** και διώξεων που έχει κορυφωθεί τους τελευταίους μήνες στη ΔΔΕ Πειραιά, πέρα από μια παλαιότερη - αρχές του 2023 ερώτηση - η ηγεσία και οι συγκεκριμένοι βουλευτές του ΚΚΕ δεν αναφέρουν κάτι έχοντας υποβαθμίσει γενικότερα το θέμα. Επιμένουν στην «εύρυθμη λειτουργία της ΔΔΕ Πειραιά», όπως αποτυπώνεται και σε άλλη ερώτηση που κατέθεσαν οι βουλευτές του ΚΚΕ Νίκος Αμπατιέλος, Διαμάντω Μανωλάκου, Γιάννης Γκιόκας, Βιβή Δάγκα, Σεμίνα Διγενή, Λιάνα Κανέλλη, Χρήστος Κατσώτης, Αφροδίτη Κτενά, Θανάσης Παφίλης και Χρήστος Τσοκάνης τον Μάρτη του 2024. Το ενδιαφέρον τους περιοριζόταν στα μέτρα που πρέπει να παρθούν «για την ενιαία στέγαση της ΔΙΔΕ Πειραιά». Σιωπή χαρακτηριστική και από τις **συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΚΚΕ (ΑΣΕ/ΠΑΜΕ) για τη δίωξη** που έχει ασκηθεί σχετικά με τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά τον Μάρτη του 2022 για την ιδιωτική εκπαίδευση από τη ΔΔΕ Πειραιά που αφορούσε, μάλιστα, και δύο μέλη του ΚΚΕ! Βέβαια στόχος της ΔΔΕ Πειραιά είναι συγκεκριμένοι αγωνιστές και η παράταξη ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ. Εννιά στους έντεκα διωκόμενους - πολλοί από τους οποίους πολυδιωκόμενοι - είναι μέλη της.

Απέναντι στην αντιλαϊκή, την αυταρχική εκπαιδευτική πολιτική γενικότερα και την πολιτική των διώξεων που επιδιώκει να βάλει στον γύψο τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα ο ανυποχώρητος συλλογικός αγώνας, ο δρόμος των μαζικών κινητοποιήσεων είναι μονόδρομος. Μοναδική επιλογή να ενώσουμε τις φωνές μας όλα τα κομμάτια που δέχονται την καταστολή και την επιχείρηση φίμωσης: **οι μαθητές, οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, όλος ο λαός!**

Πηγή: drepani.gr